

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra forskellig Side har der i den senere Tid været rejst Spørgsmaal om en Omlægning af den amtskommunale Beskatning. Paa Amtsraadsforeningens Generalforsamling den 1. Juli 1926 var der saaledes — uden at der dog blev forelagt Forsamlingen nogen Resolution — Stemning for at opnaa en Ordning, hvorved Ejendomsbesidderne aflastes for en Del af Skattebyrden til Amtskommunen, og paa de samvirkende Sogneraadsforeningers Delegeretmøde den 23. November 1926 vedtog man med 54 Stemmer mod 3 en Resolution om Omlægning af Amtsskatterne saaledes, at Beboere, der ikke er Ejendomsbesiddere, inddrages under Amtsbeskatningen i større Omfang end hidtil. Paa den anden Side vedtog man paa det Delegeretmøde, som Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse afholdt den 17. December 1926, en Resolution gaaende ud paa, at Amtsskatterne i størst muligt Omfang vedblivende burde falde de faste Ejendomme til Byrde.

Regeringen er af den Opfattelse, at en Aflastning af Ejendomsbesidderne med Hensyn til Amtsbeskatningen er ønskelig, idet Amtskommunens Udgifter i stadig stigende Grad kommer hele Amtets Befolkning til Gode.

Efter Bestemmelserne i § 50 i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 udskrives Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder paa Amtsraadskredsens Ejendomsbesiddere, dog saaledes, at der er Adgang for Amtsraadene til at beslutte at udskrive indtil en Trediedel af det Beløb, der udskrives paa Amtsraadskredsens faste Ejendomme, direkte paa Kommunerne. De Hensyn, der i 1867 førte til at lade Ejendomsbesidderne i saa høj Grad bidrage til Amtskommunens Fornødenheder, gør sig ikke nu gældende i samme Omfang som da. Den ikke ejendomsbesiddende Befolkning paa Landet betød i talmæssig og økonomisk Henseende mindre end nu, og Amtskommunernes Opgaver var med de ringere Krav til offentlig Forsorg og de lidet udviklede Samfærdselsmidler af mere lokal Art. Med den voksende Stationsbybefolkning, Udviklingen af den sociale Forsorg og Landevejenes stærkt forøgede Benyttelse til den gennemgaaende Motorfærdsel er Amternes Opgaver særligt i de sidste Aar blevet stærkt udvidede. Den som Bilag 1 aftrykte Oversigt

over samtlige Amtskommuners Udgifter til de enkelte Formaal i Perioden 1900—1926 viser Udviklingen. Det fremgaar heraf, at navnlig de to Hovedposter: Vejvæsen og Medicinalvæsen er steget i ganske overordentlig Grad. Nedenstaaende Oversigt over Amternes¹⁾ samlede Udgifter til de to Hovedposter vil give et Billede heraf:

	Udgifter til Medicinalvæsen.	Udgifter til Vejvæsenet.
	1000 Kr.	1000 Kr.
1925—26	11 082	21 642
1924—25	10 731	20 567
1913—14	2 280	3 216
1900—01	1 203	2 208

Adskilligt kunde tale for at overføre Udgifterne saavel til Medicinalvæsen som til Vejvæsen fra Ejendomsbesidderne til Kommunerne, da disse Udgifter kommer hele Befolkningen til Gode og ved den skete Udvikling har tabt deres særlige Tilknytning til Ejendomsbesiddelse.

For *Vejudgifternes* Vedkommende betyder Motorafgiften imidlertid allerede nu en væsentlig Aflastning af Amtskommunernes Skatteudskrivning. Følgende Oversigt viser Forholdet imellem Amternes¹⁾ Udgifter til Vejvæsenet og de udbetalte Andele af Motorafgiften:

	Udgift til Vejvæsen	Andel i Motorafgiften
	1000 Kr.	1000 Kr.
1926—27 ²⁾	21 245	10 736
1925—26	21 642	8 189
1924—25	20 567	6 850
1923—24	15 270	5 700
1922—23	14 628	3 204
1921—22	14 560	1 705
1920—21	13 311	672

Omsætningsafgiftens Overførelse til Kommunerne vil antageligt forøge Amtskommunernes Andel i Motorafgiften med ca. 2—3 Mill. Kr. aarligt.

¹⁾ Herunder *ikke* de sønderjydske Amtsraads-kredse.

²⁾ Opgjort efter Amtskommunernes Budgetter.